

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni-vidéki függetlenségi párt közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:
 Óránálhosszú hirdetés 5 kr.
 Nagyból kezdődő, mint azelőtt 1000
 belső hirdetésnek, alkalmassal a
 legolcsóbb ártart.
 Bélyegdíj: minden bejelentésért külön
 30 kr.
 Nyilatkozat- és megjelölés költsége
 minden post. sz. 15 kr.
 Név- vagy ábramutatás nélkül
 közlások nem vétettek tekintetbe.
 Ugyanazon kéziratok nem adhatók
 vissza.

nekével igazgatót fogatán; — de egy
 az állt előtte, a mit nem tudott kike-
 zt hitte, hogy az tenger, pedig csak a
 3. b. Addig kerülgette, míg a déli su-
 lovastá a déliábrót s mire C. elyőre
 háskát az ispán karjai között találá, ki
 fogadta: „Ki korán kel, aranyat lel.”
 Keserűs-ben mi lehetett tőle? Na-
 retet a tiszteletes asszony dűvöl bizalt
 től s a Juliska kisasszony által készi-
 tő fánkából.

BRECEZI SZÍNHÁZ.
 Ma kedden, július 6-án
 adatik:
nem feltékeny.
 Vigjáték 1 felvonásban.

Hevesi
 Dömjén R.
 Szécsi
 Borásd.

Magyarországi rendkívüli légi mu-
 tatványai.

ZÁRADEKUL:
 legmegelőző a karzatról a színpadra.

Szabó József,
 író és kiadóulajdonos.

JÓZSEF
 üvegkereskedése

hatvan utca 1099. szám alatt.
 olajja az idényre bámulatos olcsón
 nyisdigü

főttes üvegeit,
 minde az építkező közönségnek
 általában jónak elismert

hidraulikus czeimentet,

Eladó föld.

banási határban hetven köbökös jó
 föld, minden óráu örök áron

kezelhetni eziránt H. Nánáson 197.
 alatt, tulajdonossal

Bödör Mihálytyal.

eti hóvirág.
 glycerin-crème)

pipere-por.

szájvíz a fogak s a fog-
 szájvíz a fogak s a fog-

(hajfijító-tej).

szájvíz a fogak s a fog-
 szájvíz a fogak s a fog-

SUMATRA
 gyémánt.

valóban kitünő kövek végtel-
 megének, tiszták és csak a vá-

gémántok, tiszták és csak a vá-
 megének, tiszták és csak a vá-

gémántok, tiszták és csak a vá-
 megének, tiszták és csak a vá-

gémántok, tiszták és csak a vá-
 megének, tiszták és csak a vá-

gémántok, tiszták és csak a vá-
 megének, tiszták és csak a vá-

gémántok, tiszták és csak a vá-
 megének, tiszták és csak a vá-

gémántok, tiszták és csak a vá-
 megének, tiszták és csak a vá-

gémántok, tiszták és csak a vá-
 megének, tiszták és csak a vá-

gémántok, tiszták és csak a vá-
 megének, tiszták és csak a vá-

Előfizetési felhívás

„DEBRECZEN“
 12-ik évfolyamának 2-ik felére.

Július 1-től kezdve új előfizetést
 nyitottunk.
 Előfizethető bármely naptól kezdve.

Fél évre 5 frt.
 Negyed évre 2 „ 50 kr.
 Egy hóra 1 „ —

Kérjük azon t. előfizetőket, kiknek
 előfizetése jun. hó végével lejárt, szives-
 kedjenek előfizetéseiket mielőbb megújí-
 tani, hogy a lap küldésében fennakadás
 ne történjék.

Az összeesküvések.
 Debreczen, jul. 7.

Az összeesküvéseket kivétel nélkül
 az önkényuralom hatása szűli.

Az önkényuralom hatalma kiterjesz-
 tésé végett mindég több több jogokat
 ragad magához, mindaddig, míg mind a
 kezében összpontosítja, s a minden jogait
 megfosztott alattvalók egyedül csak a
 teher viselésre kárhoztatják.

Az önkényuralom mindég reszket,
 mindég fél, hogy a minden jogaitól meg-
 fosztott alattvalók öntudatra ébredvén,
 természetes jogjait visszakövetelik; ezen
 reszketés, ezen félelem teremt meg a
 zsarnokságot. A zsarnokság — legyenek
 az alattvalók a legjamborabb, ugyszól-
 ván tehetetlenek — készíti az összees-
 küvéseket, csupán azért, hogy a hóhér
 bárdja és a világszerte ösmeretes börtö-
 nök által a nép félelemben tartatván, az
 uralkodás annál inkább biztosítsassék.

Minden országban a hol és a med-
 dig önkényuralom volt, az összeesküvé-
 sek egymást követték s a higgadtan gon-
 dolkozók csakhamar rájöttek, hogy az
 összeesküvések a kormány műveletei, s
 hogy a bakólcék által ellullottak, vagy
 bebörtönözöttek nagyobb része nem egyéb
 mint a zsarnokság ártatlan áldozata.

Francia- és Magyarország történet-
 lapjai nagyon is sok példát mutatnak fel
 ezen állítás beigazolására.

Hazánk hány fénylő csillaga áldoz-
 tott így fel az osztrák zsarnoki ura-
 lomnak, pedig az egész világ tudta, hogy
 a magyar ember nem szokott összeeskü-
 vésekkel foglalkozni, a mi fajt neki,
 megmondta nyíltan, s mert törvényei
 szerint joga volt a törvénytelenül uralko-
 dó ellen fegyvert is ragadni, tehát nem
 is volt szüksége az összeesküvésre, és
 mégis századokon keresztül hazánk ki-
 váló férfiai vagy hóhér bárd alatt, vagy
 a csehországi börtönökben hullottak el,
 vagy nagyon kedvező esetben óriási va-
 gyonaikat itt hagyva, vagyon nélkül
 száműzetésben lettek menedéket.

A „DEBRECZEN“ TÁRCZÁJA.

Az aranyásó.
 — Ausztráliai beszélyke. —

Hidég novemberi este volt. Mindóyan
 a vigan lobogó kandelabó körül foglaltunk
 helyet. Károly bátyám, a ki alig egy hét előtt
 tért vissza Ausztráliából, az akkoriban sokat
 emlegetett világrész lakóiról, éghajlatáról és
 az ottani életéről beszélt nekünk.

Midőn egy pillanatra elhallgalt, azt
 kérdém tőle, hogy nem tudna-e oly kalandra
 vagy eseményre visszaemlékezni, melyet ő ma-
 ga élt át?

— Oh, viszony 6. én oly számos ka-
 landon mentem keresztül, hogy szinte bajos
 közölköz egyet kiválasztani. De ha óhajtatok,
 elbeszélom azt, melyet legutóbbos életem át!

Mindóyan a legnagyobb örömeimket fe-
 jektük ki s fölött. A tiszet még egyszer föl-
 tottuk, közelebb húsdotunk a lobogó lánghoz
 s Károly bátyám így kezdé elbeszélését:

Tudjátok, hogy midőn én Ausztráliába
 kivándoroltam, nagy igazolomban volt az egész
 vigan Európa az ott fölédezett számos és gaz-
 dag aranybányák miatt és mint sok más, en-
 gem is előfogott az arany utáni sóvárgás és
 aranyasóvá lettem.

Azt is tudjátok, hogy a szerencse hívá-
 lón kedvezett nekem. Ez azonban nem tartozik
 a dologra, én most azt akarom nektek el-
 beszélni, — hogy mi történt velem egy éj-
 jel, midőn már mintegy 14 nap óta ástam az
 aranyat.

Miksa nagybátyótok egy régebbi iskolá-
 társával, a kit a távoli Ausztrália e félreco-
 d

Alkotmányos uralkodás alatt egyál-
 talában nem fordulnak elő összeesküvé-
 sek; az uralkodót, a népet is, a mind-
 kettőt által együttesen hozott törvények
 korlátozzák, s ha ilyen kormányzás alatt
 még is összeesküvéseket vél a hatalom
 felfedezni, jele, hogy a létező kormány
 hatalmát minden áron kisebb kisebb akar-
 ja terjeszteni, mi az alkotmány betegsé-
 gét, vonaglását s bizonyos halálát jelzi.

Hazánkban Tisza Kálmán boldogított
 kormányzása alatt az összeesküvések kez-
 denek dívatba jönni, s a kormány nem
 késik a bírói függetlenség feloldozásá-
 val gyakori házmotázásokat, sőt előle-
 ges elfogatásokat is rendezni, azon ürügy
 alatt, hogy a szociális mozgalmaktól
 Magyarország megóvassék.

A kormány épen úgy tudja, mint
 Magyarország bármely lakosa is, hogy
 nálunk a social tanok megfogalmazására s
 terjesztésére talaj nincsen.

A magyar ember nem conspirál még
 akkor sem, mikor arra igen sok oka van,
 megmondja és teszi nyíltan a mit akar.

Hogy ez a mi kormányunk épen
 az országgyűlési szünetidőt használja fel
 az összeesküvések feledezésére, hogy
 akkor téteti a házmotázásokat, sőt előle-
 ges elfogatásokat, mikor a kormány tulkapaszi
 ellen nem lehet illetékes helyre semmi
 féle lépést tenni, nem mutat mást, mint
 hogy kormányunk már nagyon kereseli a
 törvények által rá ruházott hatalmat,
 hogy az alkotmányos kormányzás iránt
 kevés érzékkel bír, hogy a kormányzása
 alatti nép jellemét nem akarja őszentni,
 s megfélemlítés által akarja hatalmát ki-
 jebb terjeszteni.

— Belgrádban székelő konzulunk
 jelentése szerint, a szerb kormány a zao, busa,
 busziszt és bab tekintetében fennállott kirivé-
 tilalmat megszüntette.

— Pártmozgalom. A nagyrádi
 48-as párt elnöke megkezdését kapott, hogy a
 választmányt az országos konferenciára
 érdekelten hozandó határozat széljéből hívja
 össze. — A gyűlés még a jövő héten meg fog
 tartatni.

— Képviselőválasztás. A báró
 Révay Simon halála által Turóc megye stáb-
 nyai kerületében megüresedett képviselői állás-
 ra, Justh György nevezpalli bírtokos lépett föl
 jelöltül.

**Visszaemlékezés a debreczeni tüzöltő
 diákokra.**
 I.
 — jul. 7.

A debreczeni főiskolai viságak befejezése
 után, a szünidőre hazra érkezett tanuló ifjak, a
 vidékre is meglozták a birt, mi ott a főiskola
 s a város mint nemzettök egyik legkedvese-
 ben látkéto ütere körében történtek.

Azon tanuló ifjakkal társalgás közben, a
 több megüörténtek között, leginkább meglep-
 körvonalait; a főt és a lábakat, a szögletben
 uralgó homály miatt lehetetlen volt kivennem.
 Egy szekrény is állott ott a sarokban, a mely-
 ben különböző ruhadarabok és egyéb tárgyak
 voltak betéve, és abba akartuk eltenni az arany-
 nyit is, a melyet netalán áni fognánk; —
 mondom: áni fognánk, mert addig még mit-
 sem találtunk — ama gondolatra jöttem tehát,
 hogy a belopódokodott egyének nem lehet
 más odája, mint a szekrény tartalmát meg-
 lopni; legtanácsosabbnak tartottam ezért el-
 eszenben maradni; ezen szándékomat azonban
 magam tettem semmivé szálalt, hogy a tolvaj
 jobban szemmel tartandó, megfordultam s en-
 nek folytán nagyobb körjéi okoztam.

Haszaltam lett volna tovább is alá-
 szinlelnem. Revolver után nyultam tehát, me-
 lyet éjen át mindig kesem úgyében tartottam,
 és hangosan egy kiálték föl: „Lépj el és mut-
 sásd magad, különben lövök!”

És lehetőleg hangosan kezdtem föl-
 huzni a revolver karkáját, hogy nagyobb nyomatékot
 adjak fenyegetésemmek. Embereim azonban
 nem látkéto: azt figyelembe venni . . . azontul
 is teljesen nyugodt és mozdulatlan maradt.

Nem tudtam mire határozni magamat,
 midőn hirtelen azon gondolati villant meg agyam-
 ban, hogy a tolvaj elkészülve a lövére engem
 a sarokból a legkényelmesebben ledurantant.
 E gondolattal hideg borzongás futott át. Vissza-
 gondoltam barátim-, rokonaimra, a kiket
 otthon hagytam; elgondoltam, hogy mily ha-
 tással lenne rájuk, ha egyszer csak azt hallá-
 nánk, hogy engem Ausztráliában agyon lötek.
 Még egyszer fölkiáltottam tehát: Akárki légy,
 csak egy választás van előttem! Háromig fogok
 számolni: s ha a harmadiknál nem lépés elő-
 löni fogok!

az ottani pallás táborának régebbi kővitéseit
 azon esemény, hogy a debreczeni főiskolában
 tanuló ifjak kebelében létezőt igen régi és
 országos hír önkéntes tüzöltő társaság a je-
 lenben divó önkényes uralko legyen beszáva-
 ki lett olva. — És midőn utoljára azon kiölt
 társaság létesítéséhez, annyit kedélyt fűszerező
 emlék köt: teljes reményünk van, hogy egy a
 t. szerkesztőség, mint beesés lapjának olvasó
 közönsége nem vesse rósz néven, ha a mi ked-
 ves halottunk iránti igaz részvétünket, kisér-
 elkísérve bár: de mégis őszinte kebelbel nyilvá-
 nítani törekedünk.

A debreczeni tüzöltő társaság — ott a
 tanuló ifjak kebelében — született a maga
 idején, egy századdal megelőzőleg, midőn Ma-
 gyarországon a tüzöltő társaságok eszméje is
 csak hirtől jól hallható, fentállott mondhatni
 egy maga mint az eszmének uttorjé, és mint
 uaukuu meg lett énekelve a debreczeni tüzöltő
 diákok czíme alatt.

Egy kőszobor darabot megment az ést-
 szerű kegyelet az elenyészéstől, mert a régi
 időkről tanító okmányul szolgál az a későbbi
 kornak, s vandalizmusnak mondjuk, ha a régi-
 séget a buta kés megemissíti.

Mit mondjunk most, ha a magyar földön
 alakult tüzöltő társaságok ezen magyát képező
 tüzöltő diákok társasága mint régi szobra a
 tüzöltő eszmének, egy önkényes hatalom szóra
 össze lett rombolva, meg lett semmisítve?
 miért lett az a szás évet már túlélt, s mindig
 údrósnek, a város biztonságára a törvéssz
 idejében megbecsülhetetlenek bizonyult szerény
 és becsületes társaság kiöive? Kérdünk mi az
 események túzhelye m. l. ői érkezett tanuló if-
 juságtól.

Ki tudná azt megbeszélni? — volt a vá-
 lasz. — A város polgármestere alkotott a vá-
 rosban egy önkéntes tüzöltő társaságot, mely
 maga mellett a diákok már oly busamos idő-
 óta begyakorolt, hozzácsóto, s éleire való társ-
 aságát nem térte meg. — Mi más avakkal
 óta megy ki, hogy az újonnan alakult gyako-
 riatlan tüzöltő társulat, félt a segélyöntől,
 maga mellett egy öt mindenesetre túlszárnyaló
 tesztverem látni és a gyáva basához illő ha-
 talommal öle el a midig ifjúi erőben élő s a
 közkedveséget már a maga részére egészen
 kivivott és elődte.

Igen is győzött a moles erővel feltegy-
 verkezett irigység s a dícsőség irvása, a mar-
 kába kaporított ökölgéggel, — és az igaz ér-
 dem méltánylás helyett halálal lett jutal-
 mazva.

Mi ugyanis, itt a vidéken, igazán nem
 érjük, miért nem fészeltet volni meg épen
 Debreczen városában a két tüzöltő társulat
 együtt? Melyeknek ha csölköz egy volt is,
 de lényegük természetesen különbözőt; de
 különbözőt oly alakban is, mint egy száz éves
 ifjú erővel különbözik a tehetetlen öscesem-
 től. — Miért lett volna szükséges annak a sa-
 játosságos lényegű údrós társulatnak, egy körü-
 kívül álló új szerkezetbe beolvasd? más szó-
 val: a tuloktat a csölkéssel összeadni? Hiszen
 a beállított túléssz idején áhajtandó volna,
 hogy száz különbféle tüzöltő társulat állana
 elő. Nem údrós-e verseny a józan és előt,
 minden körjóra ötelő vállalatlan?

Mily kár; — mily vesztesség egy oly
 önkéntes versenytársat előlni, — csupán pas-
 szióból!!

A socialista mozgalom.
 A hazajra, mi most Budapeston oly nagy-
 ban folyik, az adott okot, hogy néhány nap-
 pal előtök többet látták, amint egy horár
 több hírlapod dobott a lovaggyűző szekrénybe.
 Az esetről ekkor jelentés tetek a rendőrség-
 nél s a postán, s a feladott lapokból egy fel-
 bonatván, abban egy proklamáció volt.

Azt kereste tehát a rendőrség, kiől ered
 ez a proklamáció.
 Az irat az iparos osztályhoz szólt; inti
 azt a munkásságra, a vasárnap megtürelésére
 stb. A vége így szólt:

„A papok esábitó beszédeire sulyt fekt-
 tetni óvakodjatok, ezek a szocialis-demokráciá-
 nánk megööl ellenégei — de másfelől ezek a
 vallás leple alatt csak világosalók, ámitók és
 mialt ilyének a társadalom udok férgeinek
 tekintethetők.

Végül jelszavatok legyen „türelem, kitár-
 tás és testvéries öszeretartás“, mert bár sokáig
 kell várni, de el kell jönnie azon időnek, mi-
 kor a jelenlegi zsarnok rendszer és törvényte-
 lenség véget ér, s kezét fogva fogjuk áldani
 megszabadult istentünk, mint szabad, független
 és egyenjogú polgárok.

Ejzen a szabadság! Ejjzen a köztársaság!
 Vesszünk a koromás uralkodók!
 U. i. Ezen felhívás ismert óvatossággal
 köröztették az ipartestvérek között. — Minden
 titkos iratok és levelezések a legbiztosabb hely-
 lyen őrzendők.”

Orosz-chinai háboru.
 A kínai kormány nagy előkészületeket
 tesz az oroszok elleni háborúra. A háborút
 pártolók élén Schunaj Zin-Wau a mostani chi-
 nai esásár uttyja s az oroszok nagy ellenége
 áll. — Ezeknek terve az idegenek kitérésre
 Kínából.

A kisebbik párt élén, mely Angol- s
 Oroszországgal békeben kirán maradni Hun-
 Zin-Wau herceg áll. A háboru felüti döntés
 most a két esásárné körében van, kik
 még eddig nem határozottak. Peakingnél másfél
 milliónyi s-veg van összpontosítva, mely minden
 pillanatban készs az indulásra.

Az orosz hádihajók mezejörelének híre
 a Csendes óceánban nagy felindulást keltett
 Peekingben. — De Oroszország sem marad
 ádlen. A kronstadti kikötőben nagy élénkség
 uralkodik. Nincs nap, hogy ne menne új hajó
 a Csendes tenger felé. Jelenleg 13 új hajó
 szereltek fel a kínai hadjáratra, s az önkén-
 tes hajóhad is e célra kéven tartatik. A hu-
 jokat tározatk előtt Lessowkij főparancsnok
 helyettese, Kozakiewich tengernagy szem-
 léli meg.

A novi-bazári lázongás.
 Belgrád, jul. 2.

Ama pillanatban, midőn arról van szó,
 hogy az albánoknak némi önkormányzatot ad-
 jának, olyan hírek érkeznek körből, melyek
 pártfogóikban komoly gondolatokat kelthetnek.
 Novi-Bazárból menekültek jöttek át a szerb
 határon, kik nagy zavargásokról hoznak hírt,
 melyek ottan keletkeztek. Junius hó utolsó
 napján az albán liga számos tagja jött Novi-
 Bazárba, kik társaiikkal ének id-jén a szon-
 sédos keresztény helyiségekben razzákat tar-
 tottak s az ottani keresztényeket lekaszabolták.

Erre Novi Bazár parancsnoka, Hasszán
 pasa, megfelelő rendszabályokat tett, — hogy
 legalább megát Novi-Bazárt megmentse ha-
 sonló jelenetekről, minthogy az hírelt, hogy
 a liga küldöttei a város keresztény lakóit le-
 akarják gyilkolni. Az utczákon katonai őrjá-
 ratokat helyezett el, melyek megbizattak, el-
 szedni a fegyvert mindasoktól, kik fegyveresen
 mennek a bazárba vagy kivülről fegyveresen
 akarnak a városba bejutni. Ez a mohamedá-
 noknál általában és a liga tagjainál különösen
 a legnagyobb igaztottságot keltezte.

A liga egyik tagja, Ejjub bej vezetése
 alatt mintegy 6000 novi-bazári és vidéki mo-
 hamedán sereglet össze s Hasszán pasa lakáa

Amint már említett, a titokteljes egyén-
 nek fejst nem látkéto, azért arra a helyre
 céloztam, a hol azt lenni véltem: Egy! kettő!
 három!

E szónál „három“, négy lövést tettem
 hirtelen egymásután, mert a csaknem teljes
 sötéttségben nem özelezhettam biztosan, de
 ugylászot, hogy lövéseim találtak, mert hi-
 ába kerestem többé szememmel éjjeli látoga-
 tomat.

Bátorságom hiányzott arra, hogy fölkel-
 jek és a hullt után nézek; nem annyira a fé-
 lelem, mint inkább egy borzasztó érés fogott
 el azon gondolattól, hogy emberrévt outotam.
 Sinte jobb szerettem volna akkor, ha inkább
 a tolvaj lét volna engem agyon, mint egy gyi-
 kosság terhével lelkelem, élni tovább.

Sem azelőtt, sem azóta nem életem át oly
 borzasztó éjszakát. Nem tudtam szabadulni
 azon gondolattól, hogy egy embertársamat éle-
 től fosztottam meg.

Hiába igyekeztem magamat azzal vigaszt-
 alni, hogy saját életemet megmentendő, köny-
 szerre voltam erre . . . Hiányy mentésnek
 tettessz ez előttem nagyon.

Végre nyugtalan álomba merültem, mely
 egész reggelig tartott. De mihelyt fölébredék,
 a borzasztó éj emlékei is azonnal visszatértek.

Eleintem azt hírvem, hogy az egész nem
 egyéb rémes álommal, de midőn megvagy-gáltam
 revolveremet, jól észszarvettem, hogy négy csöve
 töltetlen.

Fölkeltem tehát és szétnéstem a szobá-
 ban, de a titokteljes egyén hullját hába ke-
 restem. M-nyire megkönyebbült lelki-mera-
 tem! — Tehát nem öletem meg őt, csak meg-
 besébitém és ő, mig én aludtam, magára ki-
 vánszorgott a kunyhóból. De midőn az ajtóhoz

elő vonult, hogy az említett rendszabály mi-
 att feloldásra vonja. Hasszán pasa a szerb-
 gók közé ment, hogy megnyugtassa őket. —
 Ezek azonban rátorétek, elvették kardját s szá-
 mos sebet ejtettek rája, melyek következté-
 ben jun. 23-án este meghalt. Az igaztosság
 Novi-Bazárban óriási. A tüvére-összekötöttek
 meg van szaktíva. Ez események ama véres
 tetteket idézik vissza az emlékezetbe, melyek-
 nek Mehemed Ali pasa esett áldozatul.

Külföldi szemle.
 — A keleti bonyodalom. Várnába és
 Ruszcsukba folyton érkeznek az orosz tisztek
 és atisztek s különféle hadiszerek.

— Románia egyelőre imét 17 tívet
 küld Európá különböző államaiba, hogy ott a
 felsőbb hadtudományokat végezzék. Legköze-
 lebb azonban már Romániában is felállának
 egy magasabb hadiskola.

— Oroszország s — a sült gesztenye. A
 „Temps“ egy londoni távirata felemlíti azt a
 hírt, hogy Oroszország készen nyilatkozott
 Theesszáliába és Epiruszba csapatokat küldeni,
 ha a hatalmak beleegyezésével a ng ol hadi
 hajók fogják elszállítani az orosz csapatokat.

— Gogolincanu Románia párisi követe el-
 hagyta Romániát, hogy fontos működésé Fran-
 cziországnban megkezdhesse.

Nagy-Léta, jul. 6.
 (Izzasztó napok. — Az aratás. — Egy keszerves sobját.)

Soha szeszélyesebb időjárást, mint ebben
 az esztendőben! Akár egy órá estendő
 elkényeztetett kis leány, a ki a fejlődő szerelmi
 ábrándozás és gyermek nyálánkság közt inga-
 dova, — nem tudván melyiket tartsa elő

